

DA

DA

DA

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 12.4.2011
KOM(2011) 176 endelig

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

på grundlag af artikel 8 i Rådets afgørelse 2007/845/RIA af 6. december 2007 om samarbejde mellem medlemsstaternes kontorer for inddrivelse af aktiver om opsporing og identificering af udbyttet fra strafbart forhold eller andre formuegoder forbundet med kriminalitet

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

på grundlag af artikel 8 i Rådets afgørelse 2007/845/RIA af 6. december 2007 om samarbejde mellem medlemsstaternes kontorer for inddrivelse af aktiver om opsporing og identificering af udbyttet fra strafbart forhold eller andre formuegoder forbundet med kriminalitet

INDLEDNING

1.1. Baggrund

I henhold til Rådets afgørelse 2007/845/RIA¹ ("afgørelsen") skal medlemsstaterne oprette eller udpege et nationalt kontor for inddrivelse, der som nationalt centralt kontaktpunkt gennem et styrket samarbejde skal lette den hurtigst mulige opsporing på EU-plan af aktiver fra kriminalitet. Med afgørelsen kan kontorerne udveksle oplysninger og god praksis, både efter anmodning og uanmodet, uanset deres status (administrativ, retshåndhævende eller retslig myndighed). Afgørelsen fastsætter, at kontorerne for inddrivelse skal udveksle oplysninger i henhold til de betingelser, der er fastlagt i rammeafgørelse 2006/960/RIA² ("det svenske initiativ"), og under overholdelse af de gældende bestemmelser om databeskyttelse.

Afgørelsen har også til formål at støtte CARIN (Camden-nettet for kompetente myndigheder med hensyn til inddrivelse af aktier), der er et globalt net af aktører og eksperter, som skal øge den gensidige viden om metoder og teknikker vedrørende identificering, indefrysning, beslaglæggelse og konfiskation på tværs af grænserne af ulovligt erhvervede aktiver.

1.2. Meddelelser fra medlemsstaterne

I henhold til artikel 8, stk. 1, i afgørelsen skal medlemsstaterne senest den 18. december 2008 sende Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen teksten til alle nationale retsfor skrifter, som sætter dem i stand til at opfylde, de forpligtelser, der følger af afgørelsen.

Kommissionen har modtaget meddelelser fra følgende 21 medlemsstater: **AT, BE, BG, CY, CZ, DE, DK, EE, EL, FI, FR, HU, IE, LT, LU, LV, NL, PL, SK, SV** og **UK**.

ES har ikke sendt meddelelsen til Kommissionen, men har kun sendt en meddelelse til Generalsekretariatet for Rådet.

Der er ikke modtaget anmeldelser fra **MT, IT, PT, RO** og **SI**.

Størsteparten af medlemsstaternes meddelelser indeholder blot oplysninger om de(t) udpegede kontor(er) for inddrivelse (i henhold til afgørelsen kan medlemsstaterne udpege to kontorer for inddrivelse, hvis de ønsker dette), og i nogle tilfælde en henvisning til gældende nationale bestemmelser. Meddelelserne fra **BE, EL** og **IE** indeholder også den fulde tekst af de relevante nationale bestemmelser.

¹ EUT L 332 af 18.12.2007, s. 103.

² EUT L 386 af 29.12.2006, s. 89.

1.3. Metode og evalueringskriterier

Artikel 8, stk. 3, i afgørelsen fastsætter, at Kommissionen senest den 18. december 2010 skal udarbejde en rapport om medlemsstaternes gennemførelse af afgørelsen.

Kun otte medlemsstater havde fremsendt deres meddelelse inden for afgørelsens oprindelige tidsfrist. Desuden dækkede de fleste medlemsstaters meddelelser kun et aspekt af afgørelsen, nemlig gennemførelsen af bestemmelserne om udpegningen af kontorerne for inddrivelse af aktiver (*artikel 1*). De fremsendte meddelelser nævnte ikke gennemførelsen af bestemmelserne om samarbejde mellem kontorerne for inddrivelse af aktiver (*artikel 2*), udveksling af oplysninger efter anmodning mellem kontorerne for inddrivelse af aktiver (*artikel 3*) og uanmodet udveksling (*artikel 4*), overholdelse af databeskyttelsesreglerne (*artikel 5*) og udveksling af god praksis mellem kontorerne for inddrivelse af aktiver (*artikel 6*).

Det har derfor været nødvendigt at supplere de officielle meddelelser med andre oplysninger om ikke andet så for at dække gennemførelsen af minimumsbestemmelserne i afgørelsen.

Oplysningerne om gennemførelsen af disse bestemmelser og om medlemsstaternes fremskridt med hensyn til udpegningen af kontorer for inddrivelse er blevet samlet på møderne i det uofficielle EU-forum for kontorerne for inddrivelse af aktiver ("ARO-forummet"). Dette forum har afholdt regelmæssige møder siden begyndelsen af 2009, og deltagerne omfatter medlemsstaternes udpegede kontorer for inddrivelse af aktiver og de myndigheder, der er aktive i oprettelsen af et kontor for inddrivelse af aktiver, eller som fungerer midlertidigt som kontor for inddrivelse af aktiver.

På de møder, som ARO-forummet afholdt i marts og maj 2010, angav kontorerne for inddrivelse af aktiver over for Kommissionen, at de foretrak en gennemførelsesrapport, der dækkede over mere end blot bestemmelserne i afgørelsen, og også dækkede aspekter vedrørende de udpegede kontorers struktur og beføjelser, og adgang til oplysninger, udarbejdelsen af et sikkert system til udveksling af oplysninger og de største udfordringer, som kontorerne for inddrivelse af aktiver står over for.

De ovenstående oplysninger er indhentet ved hjælp af et skema, der giver de grundlæggende oplysninger om kontorerne for inddrivelse af aktiver, og fra kontorerne svar på et kort supplerende spørgeskema fra Kommissionen (17 kontorer for inddrivelse af aktiver svarede på spørgeskemaet mellem september og november 2010). Oplysningerne blev suppleret med oplysninger fra en paneuropæisk konference om kontorer for inddrivelse af aktiver, der blev afholdt i Bruxelles den 6.-7. december 2010.

2. EVALUERING

Artikel 1 – Kontorer for inddrivelse af aktiver

Følgende kontorer for inddrivelse af aktiver blev udpeget i henhold til artikel 8, stk. 1, i afgørelsen:

Østrig udpegede det føderale kriminalpoliti (*Bundeskriminalamt – Referat "Vermögensabhöhung"*).

Belgien udpegede *Organe Central pour la Saisie et la Confiscation* (Det centrale kontor for indefrysning og konfiskation – COSC), der blev oprettet ved lov af 26. marts 2003.

Bulgarien udpegede to kontorer for inddrivelse af aktiver, udvalget til bestemmelse af aktiver hidrørende fra kriminalitet (CEPACA, der senere ændrede navn til CEPAlA), og den øverste anklagemyndighed.

Cypern udpegede enheden til bekæmpelse af hvidvaskning af penge (MOKAS-FIU Cypern).

Den Tjekkiske Republik udpegede kontoret til bekæmpelse af korruption og økonomisk kriminalitet (UOKFK) under afdelingen for internationalt samarbejde og vedtog lov nr. 273/2008.

Danmark udpegede statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet.

Estland udpegede afdeling V, efterforskningsdepartementet, det centrale kriminalpoliti.

Finland udpegede det nationale kontor for efterforskning under kriminalefterretningsafdelingen/kommunikationscentret.

Frankrig udpegede det centrale direktorat for kriminalefterforskning (*Plateforme d'Identification des Avoirs Criminels - PIAC*). Frankrig udpegede nyligt et andet kontor for inddrivelse af aktiver, agenturet for forvaltning og inddrivelse af indefrosne og konfiskerede aktiver (AGRASC). Meddelelsen til Kommissionen er undervejs.

Tyskland udpegede to kontorer for inddrivelse af aktiver, det føderale kriminalpoliti (*Bundeskriminalamt Referat SO 35 "Vermögensabschöpfung"*) og justitsministeriet (*Bundesamt für Justiz*).

Grækenland udpegede enheden for finansiel og økonomisk kriminalitet under finansministeriet, jf. lov nr. 3842/2010.

Ungarn udpegede det nationale efterforskningskontor (*Nemzeti Nyomozó Iroda*).

Irland udpegede kontoret for økonomisk kriminalitet, der blev oprettet ved lov herom i 2005.

Letland udpegede afdelingen for økonomisk kriminalitet i det statslige politis centrale kriminalpolitiafdeling.

Litauen udpegede to kontorer for inddrivelse af aktiver, kriminalpolitiet (*Lietuvos kriminalines policijos biuras*) og statsadvokaten (*Lietuvos Respublikos generaline prokuratura*).

Luxembourg udpegede *Parquet du Tribunal d'Arrondissement de Luxembourg, Section éco-fin*.

Nederlandene udpegede kontoret for beslaglæggelse af aktiver fra kriminelle aktiviteter under statsadvokaten (*Bureau Ontnemingswetgeving Openbaar Ministerie - BOOM*).

Polen udpegede enheden til inddrivelse af aktiver under kriminalkontoret, politiets hovedkvarter.

Slovakiet udpegede enheden for økonomisk efterretning under kontoret til bekæmpelse af organiseret kriminalitet under politiets præsidium.

Spanien udpegede to kontorer for inddrivelse af aktiver: efterretningscentret til bekæmpelse af organiseret kriminalitet (CICO) og det særlige kontor til narkotikabekæmpelse (*Fiscalia Especial Antidrogas*) under justitsministeriet.

Sverige udpegede to kontorer til inddrivelse af aktiver: politiets nationale kriminalefterretningstjeneste og det nationale kontor til bekæmpelse af økonomisk kriminalitet (*Ekobrottsmyndigheten*).

Det Forenede Kongerige udpegede to kontorer for inddrivelse af aktiver: agenturet til bekæmpelse af alvorlig økonomisk kriminalitet (SOCA) for England, Wales og Nordirland og det skotske agentur til bekæmpelse af kriminalitet og narkotika (SCDEA) for Skotland.

De andre medlemsstater har givet følgende oplysninger om deres arbejde med at udpege et kontor til inddrivelse af aktiver:

Malta har oplyst, at den nationale enhed til bekæmpelse af svig vil blive udpeget til det nationale kontor for inddrivelse af aktiver.

Portugal har oplyst, at en gruppe, der er udpeget af justitsministeriet, har fået til opgave at oprette strukturen af det fremtidige kontor til inddrivelse af aktiver.

Rumænien har oplyst, at et kontor for inddrivelse af aktiver vil blive oprettet under justitsministeriet. Kontoret vil være tværfagligt og omfatte de retshåndhævelsesstrukturer, der midlertidigt har fungeret som kontorer til inddrivelse af aktiver. Det relevante personale, herunder i CARIN-kontaktpunktet, vil blive overført til det fremtidige kontor for inddrivelse af aktiver.

Slovenien angav, at det overvejes at oprette et kontor for inddrivelse af aktiver under statsadvokaten.

Italien angav, at det overvejes at oprette et kontor til inddrivelse af aktiver under indenrigsministeriet. De relevante bestemmelser for den interne udpegning er under udarbejdelse.

Indtil videre har syv medlemsstater (**BG, DE, ES, FR, LT, SV, UK**) benyttet sig af artikel 1, stk. 2, og udpeget to kontorer for inddrivelse af aktiver. Derfor er der for tiden 28 udpegede kontorer for inddrivelse af aktiver i EU.

De hidtil udpegede kontorer for inddrivelse af aktiver er først og fremmest oprettet inden for retshåndhævelsetjenesterne. De resterende fordeler sig næsten ligeligt mellem retslige myndigheder og kontorer med en tværfaglig struktur.

Da hensigten med afgørelsen også er at oprette formelle strukturer, der skal bistå aktiviteterne i CARIN-nettet, er det vigtigt at bemærke, at næsten alle de udpegede kontorer til inddrivelse af aktiver omfatter CARIN-kontaktpunktet³.

Artikel 2 – Samarbejde mellem kontorerne for inddrivelse af aktiver

I henhold til denne artikel skal medlemsstaterne sikre, at kontorerne for inddrivelse af aktiver samarbejder for at lette opsporing og identificering af udbyttet fra strafbart forhold og andre formuegoder forbundet med kriminalitet ved at udveksle oplysninger og god praksis både efter anmodning og uanmodet. Udvekslingen af oplysninger og god praksis mellem kontorerne for inddrivelse af aktiver skal ske uanset deres status (administrativ, retshåndhævende eller retslig myndighed).

Under diskussionerne på møderne i ARO-forummet udtrykte kontorerne for inddrivelse af aktiver generel tilfredshed med samarbejdet og udvekslingen af god praksis med andre kontorer.

Der er ikke berettet om kontorer, der på grund af deres status har fået afslag på samarbejde fra andre kontorer.

Det kan derfor konkluderes, at bestemmelserne i denne artikel generelt gennemføres.

Artikel 3 – Udveksling af oplysninger efter anmodning mellem kontorerne for inddrivelse af aktiver

Denne artikel forklarer, at de anmodninger om oplysninger, der sendes mellem kontorerne for inddrivelse af aktiver, reguleres af det svenske initiativ og gennemførelsesreglerne hertil. Det svenske initiativ indførte følgende tidsfrister for svar på anmodninger om udveksling af oplysninger mellem retshåndhævelsesstjenesterne i kriminalsager eller i kriminalefterretningsoperationer:

Otte timer for hastende anmodninger om oplysninger og efterretninger vedrørende alvorlige lovovertrædelser⁴, når oplysningerne eller efterretningerne findes i en database, som en retshåndhævende myndighed har direkte adgang til.

En uge for anmodninger om oplysninger og efterretninger om alvorlige lovovertrædelser i ikke-hastende sager, når oplysningerne eller efterretningerne findes i en database, som en retshåndhævende myndighed har direkte adgang til.

To uger i alle øvrige tilfælde (hvis myndigheden ikke har direkte adgang til databasen, eller sagen ikke vedrører alvorlige lovovertrædelser).

Disse strenge tidsfrister gælder, forudsat den anmodende myndighed angiver en række oplysninger i det svenske initiativs anmodningsformular (genstanden for og grundene til anmodningen samt sagens art, oplysninger om de pågældende formuegoder og de personer,

³ I CARIN-nettet skal der være to operationelle kontaktpunkter (et retshåndhævende og et retsligt) i hvert land. Det støttes af Kommissionen og Europol (der huser CARIN's faste sekretariat) og omfatter eksperter fra over 50 lande og jurisdiktioner, herunder 26 EU-medlemsstater.

⁴ Som lovovertrædelserne, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA om den europæiske arrestordre.

der formodes at være involveret) så præcist som muligt. Der er desuden i alle ovennævnte tilfælde mulighed for at udsætte fristen.

De udpegede kontorer for inddrivelse af aktiver angav, at de generelt er i stand til at overholde fristerne. **AT, CZ, DE, ES** (det ene kontor), **HU, LT** og **NL** svarede navnlig, at det er tilfældet. **BE** og **ES** (det andet kontor) kan opfylde fristerne i de fleste tilfælde. I **CY** afhænger det af typen af oplysninger, der anmodes om. **LV** kan muligvis ikke overholde fristen på otte timer (dette kontor fungerer ikke døgnet rundt alle ugens dage), mens **IE** angav, at fristerne ikke altid kan overholdes, da kvaliteten af de oplysninger, der gives fra andre kontorer, ofte nødvendiggør yderligere verifikationer.

Artikel 3, stk. 2, i afgørelsen henviser til den formular til udveksling af oplysninger, der er vedlagt som bilag til det svenske initiativ, som en obligatorisk del. Under diskussionerne herom i ARO-plattformen fortalte Generalsekretariatet for Rådet, at i henhold til gennemførelsesvejledningen for det svenske initiativ var medlemsstaterne enige om, at denne formular ikke skal betragtes som obligatorisk.

Alligevel anvender de fleste kontorer for inddrivelse af aktiver (i det mindste kontorerne i **AT, BE, BG, CY, CZ, DE, EE, ES, HU, IE, LT, LV** og **NL**) faktisk formularen i det svenske initiativ, når de sender anmodninger til andre kontorer for inddrivelse af aktiver, dog undertiden med anvendelse af andre redskaber⁵.

Kontorerne for inddrivelse af aktiver sender anmodninger om oplysningerne til andre kontorer for inddrivelse af aktiver, men mange af dem anvender også andre kanaler som CARIN (**BE, DE, ES, NL**), Interpol-forbindelsesofficerer (**AT, CZ, DE, ES**), Europol (**CZ, ES**), de nationale håndhævelsesagenturers netværk af forbindelsesofficerer (**AT, CZ, DE, ES, HU, NL**), deres nationale økonomiske efterretningstjeneste (**EL, LT**) eller forbindelsesofficererne i det sydøsteuropæiske samarbejdsinitiativ (**HU**). De fleste kontorer for inddrivelse af aktiver (i det mindste kontorerne i **AT, BE, CY, CZ, DE, EE, ES, HU, IE, LV, NL**) fører statistik over deres udveksling af oplysninger med andre kontorer. Der er dog store forskelle i de anvendte kategorier og indikatorer. Indførslen af et mere sikkert system til udveksling af oplysninger vil lette indsamlingen af data med henblik på at føre statistikker.

Uanset den relative mangel på sammenlignelige data har diskussionerne i ARO-plattformen vist, at antallet af anmodninger imellem kontorerne til inddrivelse af aktiver er steget betydelig siden vedtagelsen af afgørelsen, og kvaliteten af svarene er generelt forbedret.

Kontorenes opfattelse af kvaliteten af de svar de modtog, varierer betydeligt. Ifølge nogle kontorer til inddrivelse af aktiver (**AT, CZ**) var de oplysninger, de modtog, af meget god kvalitet, for andre (**BE, EE, LV**) var de af god kvalitet, for andre (**DE, ES, HU, IE, LT**) var de temmelig rudimentære (men dog tilstrækkelige til at starte en efterforskning).

Mange kontorer til inddrivelse af aktiver fremhævede i deres bidrag og på møderne i ARO-forummet, at det er vigtigt at forbedre kvaliteten af de oplysninger, der fremsendes sammen med anmodningerne.

⁵ Som e-mail til simple anmodninger eller formularen, der anvendes af CARIN-kontaktpunkterne til at udveksle oplysninger.

Da de tidsfrister, der er angivet i det svenske initiativ, i det store hele overholdes, da formularen i vidt omfang anvendes, og da kvaliteten af svarene mindst kan betragtes som tilfredsstillende, kan bestemmelserne i denne artikel anses som gennemført.

Artikel 4 – Uanmodet udveksling af oplysninger mellem kontorerne for inddrivelse af aktiver

I henhold til denne artikel kan kontorerne for inddrivelse af aktiver sende oplysninger til et andet kontor for inddrivelse af aktiver uden foregående anmodning.

Diskussioner med kontorerne for inddrivelse af aktiver viser, at der er nogle tilfælde af uanmodet udveksling af oplysninger (for eksempel mellem BE og NL), men der foreligger ingen statistikker om omfanget heraf. De oplysninger, der er til rådighed, er ikke tilstrækkelige til at kaste lys over gennemførelsen af denne artikel.

Artikel 5 – Databeskyttelse

De oplysninger, der er indsamlet, tyder ikke på, at der har været tilfælde, hvor de gældende databeskyttelsesbestemmelser er blevet overtrådt, jf. rammeafgørelsen fra 2008⁶.

Uanset forskellene i de nationale databeskyttelseslovgivninger og den nationale praksis på området ser det ikke ud til, at systemet (de databeskyttelsesregler, der gælder, er reglerne hos det kontor for inddrivelse af aktiver, der modtager oplysningerne) har stor indflydelse på mulighederne for at sende eller modtage oplysninger. De fleste kontorer for inddrivelse af aktiver angav faktisk, at de eksisterende databeskyttelsesregler er uden virkning på udvekslingen af oplysninger med andre kontorer for inddrivelse af aktiver.

Artikel 6 – Udveksling af god praksis

I henhold til denne artikel skal kontorerne for inddrivelse af aktiver udveksle god praksis med hensyn til metoder til at øge effektiviteten af bestræbelserne på at opspore aktiver.

Kontorerne for inddrivelse af aktiver har fastlagt flere eksempler på god praksis ud fra deres erfaringer i samarbejdet med andre kontorer. Mange af dem vedrører anvendelsen af CARIN-henstillingerne (der selv fastlægger god praksis). Nogle vedrører samarbejdet vedrørende opsporing af aktiver i konkrete bilaterale sager, og nogle dækker også operationelle aktiviteter, der ikke vedrører opsporing af aktiver (fx yderligere bistand fra de retshåndhævende myndigheder, efter at aktiverne er blevet identificeret). Feedbacken fra samarbejdet mellem kontorerne for inddrivelse af svig er generelt positiv. Nogle af disse praksisser udveksles regelmæssigt på møderne i EU's uformelle ARO-forum.

Artikel 7 – Forholdet til eksisterende samarbejdsordninger

Disse bestemmelser skal ikke gennemføres.

⁶ Ud fra bestemmelserne i afgørelsen om den modtagende medlemsstats brug af oplysningerne bør de regler, der finder anvendelse, være reglerne i rammeafgørelse 2008/977/RIA af 27. november 2008 om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager, EUT L 350 af 30.12.2008, s. 60. Der er ingen henvisning hertil, da rammeafgørelsen blev vedtaget et år efter, at afgørelsen var vedtaget.

3. DE STØRSTE UDFORDRINGER, SOM KONTORERNE FOR INDDRIVELSE AF AKTIVER STÅR OVER FOR

For at forstå de største udfordringer, som kontorerne for inddrivelse af aktiver står over for, bør man have følgende oplysninger om de udpegede kontorer i mente:

- De fleste kontorer for inddrivelse af aktiver råder kun over lidt personale. Kun 6 ud af 28 udpegede kontorer har 10 eller flere ansatte.
- Kontorerne hovedopgave er at opspore og identificere aktiver på deres nationale territorium. De fleste kontorer for inddrivelse af aktiver har dog ikke (direkte eller indirekte) adgang til alle de databaser, hvormed de kan udføre deres opgave mere effektivt.
- Alle kontorer har adgang til virksomhedsregistre, men der eksisterer ikke i alle medlemsstater et centralt matrikelregister. Kun ét kontor har adgang til det nationale register over bankkonti, hvilket kun eksisterer i fem lande.
- Kontorerne for inddrivelse af aktiver udveksler følsomme oplysninger (fx bankkontonumre) via e-mail eller fax og råder ikke over et fuldstændigt sikkert system til udveksling af oplysninger.
- Kun nogle kontorer for inddrivelse af aktiver er centrale kontaktpunkter på nationalt plan for de anmodninger om gensidig juridisk bistand med henblik på at inddrive aktiver, som myndighederne i andre medlemsstater fremsender.
- Kun et fåtal af kontorerne for inddrivelse af aktiver er involveret i forvaltningen af indefrosne aktiver.
- Omkring halvdelen af kontorerne for inddrivelse af aktiver har ikke adgang til retslige statistikker om indefrysning og beslaglæggelse.

Kontorerne for inddrivelse af aktiver er af den opfattelse, at adgang til økonomiske oplysninger (navnlig til oplysninger om bankkonti) er den største udfordring, de står over for. Det næstvigtigste problem vedrører manglen på et sikkert system til udveksling af oplysninger. Andre stadig tilbagevendende udfordringer, som kontorerne nævner, er at de økonomiske efterforskere kun modtager lidt specialuddannelse og mere generelt, at de mangler ressourcer.

Andre udfordringer, som nævnes af kontorerne for inddrivelse af aktiver, er blandt andet forskellene i de nationale lovgivninger om, hvilke oplysninger kontorerne for inddrivelse af aktiver har adgang til, deres begrænsede forbindelser til de myndigheder, der er ansvarlige for forvaltning af aktiver, manglen på et evalueringssystem for kontorerne, reglerne vedrørende databeskyttelse og bankhemmelighed og det forhold, at der ikke i alle medlemsstater eksisterer et register over bankkonti.

På vej mod et system til sikker udveksling af oplysninger mellem kontorerne for inddrivelse af aktiver

Afgørelsen fastsætter ikke ad hvilke kanaler, det operationelle samarbejde mellem kontorerne for inddrivelse af aktiver skal foregå. Et af de vigtigste problemer, som ARO-forummet fandt

frem til, er behovet for mere sikker udveksling af operationelle oplysninger mellem kontorerne for inddrivelse af aktiver. For tiden udveksles følsomme oplysninger ofte via e-mail, hvilket kan udgøre en vis sikkerhedsrisiko.

I sin meddelelse om udbytte fra organiseret kriminalitet⁷ opfordrer Kommissionen Europol til at varetage koordineringen mellem de nationale kontorer til inddrivelse af aktiver. I denne forbindelse foreslog Interpols kontor for formuegoder forbundet med kriminalitet (ECAB)⁸ at undersøge mulighederne for at anvende Europols SIENA-system⁹ til bilateral udveksling af oplysninger mellem kontorerne for inddrivelse af aktiver. ARO-forummet tog godt imod forslaget og fastsatte følgende:

- Der er et klart behov for at oprette en sikker kanal til direkte udveksling af oplysninger mellem kontorerne for inddrivelse af aktiver
- SIENA er allerede operationel og giver en teknisk løsning til udveksling af retshåndhævelsesoplysninger på et sundt retsgrundlag og med anvendelse af de højeste sikkerhedsstandarder
- SIENA kan udgøre en omkostningseffektiv løsning, da dette system bygger på et eksisterende netværk, og det derfor ikke er nødvendigt med finansiel støtte til et nyt netværk
- Hvis SIENA blev valgt som system til udveksling af oplysninger mellem kontorerne for inddrivelse af aktiver, vil det være nødvendigt, at det kan sikre bilaterale udvekslinger mellem kontorerne for inddrivelse af aktiver. Medlemsstaterne ville skulle udpege deres kontorer for inddrivelse af aktiver som deres kompetente myndigheder i SIENA-systemet og i det svenske initiativ. Det vil også være nødvendigt, at de teknisk forbinder deres kontorer for inddrivelse af aktiver med deres nationale Europol-enheder¹⁰.

I september 2009 besluttede Europol at iværksætte en pilotfase, hvori interesserede kontorer for inddrivelse af aktiver kunne deltage. Kontorer for inddrivelse af aktiver fra 11 lande (**BG, DK, EE, ES, FR, HU, NL PL, SK, SV og UK**) aftalte at teste SIENA som system til udveksling af oplysninger mellem kontorerne.

I juli 2010 blev otte ansatte på kontorerne for inddrivelse af aktiver (fra BG, DK, EE, HU, NL, PL og UK) uddannet i anvendelsen af SIENA-systemet i Europols hovedkvarter. Pilotfasen startede i juli og løb indtil udgangen af september 2010. Dette pilotprojekt er nu under evaluering.

⁷ KOM (2008) 766 endelig af 20.11.2008.

⁸ ECAB bistår de økonomiske efterforskere med at opspore udbytte fra kriminelle aktiviteter i andre lande. I 2007 hjalp det i forbindelse med 133 efterforskninger.

⁹ Netværksprogrammet til sikker udveksling af informationer, Secure Information Exchange Network Application (SIENA), er en ny generation af kommunikationsredskaber, der er beregnet til hurtig, sikker og brugervenlig udveksling af operationelle og strategiske oplysninger og efterretninger vedrørende kriminalitet mellem medlemsstaterne, Europol og tredjemand, som Europol har en samarbejdsaftale med.

¹⁰ Som er de nationale kontaktpunkter for udveksling af oplysninger med Europol.

Hvis resultatet er positivt i 2011, kan de første kontorer for inddrivelse af aktiver officielt anvende SIENA-systemet. Bestræbelserne for at knytte alle kontorerne til SIENA-systemet vil fortsætte med det mål, at størstedelen af kontorerne skal være tilsluttet SIENA-systemet.

4. KONKLUSIONER

Da de vigtigste bestemmelser i afgørelsen vedrører oprettelsen eller udpegelsen af kontorer til inddrivelse af aktiver og udveksling af oplysninger, kan gennemførelsen af afgørelsen i medlemsstaterne betragtes som relativt tilfredsstillende. Toogtyve medlemsstater har kontorer for inddrivelse af aktiver og har meddelt dette til Kommissionen (i det mindste uformelt) inden udgangen af december 2010, to år efter afgørelsens frist.

Kommissionens meddelelse "EU's indre sikkerhed i praksis"¹¹ opfordrer medlemsstaterne til inden 2014 at oprette kontorer for inddrivelse af aktiver, der har de nødvendige ressourcer og beføjelser, hvis personale har den nødvendige uddannelse, og som kan udveksle oplysninger, og den fastsætter, at Kommissionen inden 2013 skal fastsætte fælles indikatorer, som medlemsstaterne skal anvende til at evaluere disse kontorers resultater.

På den paneuropæiske konference om kontorer for inddrivelse af aktiver i december 2010 fremkom de første forslag til effektivitetsindikatorer, der kunne anvendes til at evaluere kontorerne resultater. Det blev også foreslået, at kontorerne effektivitet blev evalueret regelmæssigt (i forhold til indikatorerne) i forbindelse med uformelle besøg af faglige eksperter og diskussioner i ARO-plattformen.

På samme tid påtænkes det at ændre den eksisterende lovgivning om konfiskation. I sin meddelelse om "EU's indre sikkerhed i praksis" bekendtgjorde Kommissionen, at den vil foreslå lovgivning i 2011, der skal styrke EU's lovgivningsmæssige rammer omkring konfiskation¹². Denne afgørelse, der fastlægger de lovgivningsmæssige rammer for udveksling af oplysninger mellem kontorerne for inddrivelse af aktiver, ser ikke ud til at have betydningsfulde mangler. Den nye lovgivning skaber dog en åbning for Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet til at indføre nye bestemmelser med henblik på eventuelt at styrke kontorerne beføjelser eller deres adgang til oplysninger.

Kommissionen opfordrer alle medlemsstaterne til at overveje denne rapport og til at fremsende alle yderligere relevante oplysninger til Kommissionen og Generalsekretariatet for Rådet, jf. artikel 8 i afgørelsen.

Fem medlemsstater har endnu ikke udpeget deres kontor til inddrivelse af aktiver. Da et netværk kun er så stærkt som det svageste led, vil dette forhold i sidste ende kunne skade medlemsstaternes evne til at opspore ulovligt erhvervede aktiver i EU betydeligt. Kommissionen forventer, at de medlemsstater, der endnu ikke har gennemført afgørelsen, gør dette hurtigst muligt.

¹¹ KOM (2010) 673 af 22.11.2010.

¹² Navnlig for at muliggøre mere konfiskation fra tredjemand og udvidet konfiskation og for at lette den gensidige anerkendelse af ikke-domsbaserede konfiskationsordrer mellem medlemsstaterne.